

พระมงคลราชมุนี (สนธิ์ ยติธโร)

ประวัติ ท่านเจ้าคุณศรี (สนธิ์)

พระมงคลราชมุนี นามเดิม สนธิ์ นามสกุลพงศ์กระวี นามฉายา ยติธโร ชาตะกาลกำเนิด ณ วันศุกร์ แรม 8 ค่ำ เดือน 8 ปีเถาะ เบญจศก จุลศักราช 1265 เวลา 6.00 น. เศษตรงกับวันที่ 17 กรกฎาคม พุทธศักราช 2446 ณ ตำบลบ้านป่าหวาย กิ่งอำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี โยมผู้ชายชื่อสุข โยมผู้หญิงชื่อทองดี มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 11 คน คือ

1. นายบก ทิพโม (ถึงแก่กรรมไปแล้ว)
2. นางจอย วงศ์เทียน
3. นายพริ้ง พงศ์กระวี
4. นางเที่ยง ราชวงศ์
5. นางแม่ จินนิตทัย
6. พระมงคลราชมุนี (สนธิ์ พงศ์กระวี)
7. นางแสง จอนจา
8. นางฉ่ำ พงศ์กระวี

9. นางมี มิทิน

10. นางสาว สุขกลีกร

11. นายมงคล พงศ์กระวี

เมื่อเจ้าคุณมงคลราชมุนีมีอายุได้ 11 ขวบ ขณะนั้นโยมผู้ชายของท่านได้ถึงแก่กรรมไปแล้ว โยมผู้หญิงของท่านจึงได้นำท่านมาฝากไว้กับพระภิกษุบุญ (หลวงตาบุญ) ซึ่งเกี่ยวเป็นญาติกับโยมผู้หญิงของท่านที่วัดสุทัศน์เทพวราราม เพื่อให้ศึกษาอักขระสมัยฝ่ายบาลี ตามคตินิยมที่เล่าเรียนกันในยุคนั้น คือ เริ่มเรียนคัมภีร์สนธิ คัมภีร์นาม คือไปตามลำดับ

บรรพชา

ต่อมาเมื่อ พ.ศ. 2458 อายุของท่านได้ 13 ปี จึงได้บรรพชาเป็นสามเณร โดยมี พระมงคลราชมุนี (ฝิ่ง ปุณฺณโก) เมื่อครั้งยังดำรงสมณศักดิ์เป็น พระครูปลัดสวฺฒนพรหมจริยคุณ ฐานานุกรมในพระพรหมมุนี เป็นพระอุปัชฌาย์ ในระหว่างที่ท่านบรรพชาเป็นสามเณรอยู่นั้น ท่านก็ได้ศึกษาเล่าเรียนต่อไปตามปกติ จนถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2459 ท่านได้ย้ายไปอยู่ที่วัดกลางบางแก้ว ตำบลบางแก้ว อำเภอนครไชยศรี จังหวัดนครปฐม ในความปกครองของเจ้าคุณพุทธวิถีนายก เจ้าคณะจังหวัดนครปฐมในยุคนั้น トラบจนถึง พ.ศ. 2460 ท่านจึงได้ย้ายกลับมาอยู่ที่วัดสุทัศน์ฯ ตามเดิม

ในตอนที่ท่านจะกลับมานี้ ตามที่ท่านได้เคยกรุณาเล่าให้บรรดาศิษย์และผู้ที่ยืนเคียงฟังว่า ขณะเมื่อท่านเข้าไปกราบลา เจ้าคุณพุทธวิถีนายกเพื่อจะกลับกรุงเทพฯ เห็นจะเป็นเพราะความกรุณาที่ท่านเจ้าคุณพุทธฯ มีต่อท่าน เพราะได้เอ่ยปรารภไม่ยากให้ท่านกลับกรุงเทพฯ เลย ท่านมีความประสงค์ที่ต้องการที่จะเอาไว้แทนตัวท่าน (เนื่องจากเจ้าคุณพุทธวิถีนายกองค์นี้เป็นผู้ที่เชี่ยวชาญในเชิงวิปัสสนาธุระมีผู้เคารพนับถือท่านมาก) แต่เมื่อท่านเจ้าคุณพุทธฯ ท่านเห็นว่าไม่สามารถจะขัดขวางหน่วงเหนี่ยวเอาไว้ได้ ก็จำเป็นต้องอนุโลมผ่อนตามพร้อมกับประสาทคำพยากรณ์ให้ไว้ว่า "คนลักษณะอย่างเณรมันต้องเป็นอาจารย์คน" ซึ่งคำพยากรณ์ของท่านเจ้าคุณพุทธฯ ดังกล่าวนี้นี้ก็ได้ประสิทธิผลสมจริงทุกประการ

อุปสมบท

เมื่อท่านได้กลับคืนมาสู่วัดสุทัศน์ตามเดิมแล้ว ก็ได้ศึกษาธรรมวินัยต่อไปและได้เข้าสอบประโยคนักธรรมตรีได้ในปี พ.ศ. 2464 เข้าสอบประโยคนักธรรมโทได้ในปี พ.ศ. 2465 ถึงปี พ.ศ. 2466 ได้เข้าอุปสมบทเป็นพระภิกษุ โดยมีสมเด็จพระสังฆราช (แพ ตีสุสเทโว) เมื่อครั้งดำรงสมณศักดิ์เป็นที่พระพรหมมุนี เป็นพระอุปัชฌาย์ พระมงคลราชมุนี (ฝิ่ง ปุณฺณโก) เมื่อครั้งดำรงสมณศักดิ์เป็นที่

สมเด็จพระสังฆราช (แพ ตีโสภณ)

สมเด็จพระสังฆราชพระองค์ที่ 12 พ.ศ. 2481-2487

พระครูปลัดสุวัฒน พระพรหมจริยคุณ เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระพิมลธรรม (นาค สุมมนาโค) เจ้าอาวาส วัดอรุณราชวราราม เมื่อครั้งดำรงสมณศักดิ์เป็นที่พระเทพเวที และยังสถิตอยู่ที่วัดสุทัศน์ เป็นพระอนุสาวนาจารย์ เสด็จพระอุปัชฌาย์ขนานนามฉายาว่า "ยติธโร" หลังจากอุปสมบทเป็นพระภิกษุแล้วก็ได้ศึกษาพระธรรมวินัยตลอดมา

ปี พ.ศ. 2467 สอบเปรียญธรรมได้ 3 ประโยค และเป็นพระเปรียญรุ่นสุดท้ายที่ได้รับพระราชทานนิตยภัตต์ เพราะปรากฏว่าต่อแต่นั้นมา พระภิกษุสามเณรที่สอบเปรียญธรรมได้ แม้จนถึง 9 ประโยค ก็ไม่ได้รับพระราชทานนิตยภัตต์เลยจนตราบเท่าทุกวันนี้

พระพิมลธรรม (นาค สุ่มนาโค)

เจ้าอาวาสวัดอรุณราชวรารามราชวรมหาวิหาร พ.ศ. ๒๔๖๘ - ๒๔๘๘

ปี พ.ศ. 2468 สอบเปรียญธรรมได้ 4 ประโยค พร้อมทั้งได้รับสมณศักดิ์เป็นพระครูธรรมรักขิตฐานานุกรมในสมเด็จพระพุฒาจารย์ และในปีนั้นเองก็ได้ขึ้นครองเป็นเจ้าคณะ13 แทนเจ้าคณะเดิมที่ถึงแก่กรรมภาพ

ปี พ.ศ. 2469 ท่านได้ประสบเคราะห์กรรมอย่างหนัก คือถูกคนวิกลจริตฟันท่านด้วยมีดตอก ได้รับบาดเจ็บตามร่างกายหลายแห่ง เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2469 เวลาประมาณ 4.00 น. เศษ

พระมงคลราชมุนี (สนธิ์ ยติธโร)

ผลจากการถูกทำร้ายอย่างสาหัสในคราวนั้น ทำให้ท่านอาพาธหนักไปพักหนึ่ง ประมาณสามเดือน ได้ขึ้นไปรักษาตัวอยู่ที่บ้านเดิมของท่าน เมื่อหายจากการอาพาธแล้วได้กลับคืนมาอยู่ที่วัดสุทัศน์ตามเดิม และเมื่อมาถึงได้ขึ้นไปเฝ้าเสด็จพระอุปัชฌาย์ เสด็จทรงรับสั่งว่า "อ้อ! มหาสนธิ์ เธอหายดีแล้วหรือ" แล้วท่านก็รับสั่งเรียกให้เข้าไปใกล้ ทรงจับศีรษะท่านไว้แล้วทรงเป่าให้ 3 ครั้ง พร้อมกับทรงรับสั่งต่อไปอีกว่า "ตั้งแต่นี้ต่อไปจะไม่มีอะไรอีกแล้ว" คำรับสั่งประสาทพรของเสด็จในครั้งกระนั้นเป็นมหามนต์อันศักดิ์สิทธิ์ที่คุ้มครองป้องกันสรรพภัย ให้แก่ท่านตลอดมา เพราะนับแต่เกิดเหตุการณ์ในครั้งนั้นแล้ว ก็ไม่ปรากฏว่าท่านได้รับอันตรายที่ร้ายแรงเลยตราบเท่าถึงกาลมรณภาพ

อนึ่ง ในปีนั้นเองท่านได้เลื่อนตำแหน่งฐานานุกรมจากพระครูธรรมรักขิต เป็นพระครูวิจารณ์โกศล และเลื่อนจากพระครูวิจารณ์โกศล เป็นพระครูวิจิตรสังฆการ ฐานานุกรมในสมเด็จพระพุฒาจารย์

ปี พ.ศ. 2470 สอบได้เปรียญธรรม 5 ประโยคปี พ.ศ. 2471 ได้เลื่อนตำแหน่งฐานานุกรมจากพระครูวิจิตรสังฆการเป็น พระครูวินัยธร ฐานานุกรมในสมเด็จพระวันรัตปี พ.ศ. 2474 สอบได้นักธรรมเอก และเปรียญธรรมเอก 7 ประโยคแล้ว ท่านก็หยุดเข้าสอบประโยคต่อๆ ไปอีก ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ถึงแม้ว่าท่านจะปลงใจหยุดไม่เข้าสอบประโยคต่อๆ ไปอีก แต่ท่านก็ยังคงศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในพระไตรปิฎกอยู่เสมอ มิได้ว่างเว้นทอดทิ้งเลย ใช้แต่เท่านั้น ท่านยังเป็นผู้ใฝ่ต่อการศึกษาในศาสตร์ต่างๆ อีกด้วย ขึ้นแรกหันเข้าศึกษาค้นคว้าวิชาแพทย์แผนโบราณพยายามรวบรวมตำราแพทย์เอาไว้ได้เป็นจำนวนมาก พร้อมกันนั้นท่านก็ได้ประกอบยาแก้โรคขึ้นไว้หลายขนาน เพื่อใช้บำบัดโรคภัยไข้เจ็บจากผู้ที่มาขอรับการรักษา โดยมีได้คิดมูลค่าแต่ประการใดเลย ยาที่ท่านประกอบขึ้นแต่ละขนานปรากฏว่ามีสรรพคุณใช้บำบัดโรคได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ก็เพราะผู้ที่มาขอเอาไปใช้นั้นต่างประจักษ์ผลความศักดิ์สิทธิ์ของยาที่ท่านประกอบขึ้นแทบทุกคน

นอกจากวิชาแพทย์แล้วท่านยังสนใจในวิชาโหราศาสตร์ ทั้งในด้านพยากรณ์ด้วยศาสตร์ประเภทนี้เอง นับว่าท่านได้สร้างเกียรติประวัติไว้ในวงจักรวาลโหรไทยอย่างเลอเลิศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการคำนวณฤกษ์ยามเพื่อประกอบพิธีกรรมมงคลต่างๆ ฤกษ์ของท่านที่คำนวณให้ไปทุกคราว ปรากฏว่าให้ผลดีแก่เจ้าของงานแทบทุกราย และบางครั้งยังสำแดงนิมิตดีให้ประจักษ์ทันตาเห็นเป็นหลายครั้ง ดังเช่นเมื่อคราวให้ฤกษ์ยกข่อฟ้าที่วัดสุทัศน์ฯ เป็นต้น

ในระยะหลังเมื่อใกล้กาลมรณภาพของท่าน เกียรติคุณในการคำนวณฤกษ์ได้แพร่เกียรติกำจายไปทั่วทิศานุทิศ ได้มีผู้ที่จะประกอบพิธีกรรมมงคลต่างๆ พากันมาขอร้องให้ท่านช่วยคำนวณฤกษ์ให้แทบทุกเมื่อเชิ่ววันและมากรายด้วยกัน ซึ่งท่านจำต้องใช้สมองอย่างหนักหน่วงในการนี้ อันเป็นเหตุอันหนึ่งที่ ทำให้พยาธิเข้าครอบงำท่าน

ศาสตร์อีกแขนงหนึ่งที่ท่านเชี่ยวชาญจนจบเป็นพิเศษ แทบจะหาผู้เสมอเหมือนได้ยากคือ "ไสยศาสตร์" วิทยาการอันลึกลับที่กล่าวถึงการใช้เวทมนตร์คาถา ท่านสนใจในวิชาประเภทนี้มาก ดูเหมือนว่า เริ่มแต่เป็นสามเณรเมื่อครั้งออกไปอยู่วัดกลางบางแก้ว กับท่านเจ้าคุณพุทธวิถีนายก

แต่ทั้งนี้มิใช่ว่าจะเชื่อถืออย่างงมงายโดยปราศจากเหตุผล ท่านได้พยายามค้นคว้าหาเหตุที่มาของมนต์และคาถาต่างๆ ได้โดยละเอียดถูกต้องเรียบร้อยและพิสดารยิ่ง จบแทบจะกล่าวได้ว่าไม่มีมนต์หรือคาถาบทใดเลย ที่ไม่เคยผ่านสายตาของท่าน

พร้อมทั้งการค้นคว้าในหลักวิชาเวทมนตร์คาถานี้ ท่านก็ได้เพียรบำเพ็ญอบรมจิตใจของท่านในทางวิปัสสนาธุระควบไปด้วย เรื่องความขลังความศักดิ์สิทธิ์ของท่าน ก็ได้เคยสำแดงออกให้เห็นประจักษ์แก่ตาแก่ใจ ในเหล่าบรรดาศิษยานุศิษย์โดยทั่วกันทุกคน จนแทบจะกล่าวได้ว่าสืบเบื้องหน้าต่อไปจะหาพระมหาเถรอาจารย์เยี่ยงท่านอีก ก็เปรียบเสมือนไปเดินงมเข็มในกำท่อนทะเลฉะนั้น

วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ.2481 ท่านได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะที่ "พระศรีสัจจานุ มุณี" ซึ่งพระราชาคณะตำแหน่งนี้ มิได้เคยแต่งตั้งให้แก่พระเถระรูปใดเลยในยุคกรุงรัตนโกสินทร์นี้ และดูเหมือนว่าจะเคยมีการแต่งตั้งกันบ้างก็แต่ในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีเท่านั้น

ฉะนั้นเมื่อตอนก่อนที่จะได้รับพระราชทานตำแหน่งที่พระศรีสัจจานุมุณีนี้ ได้มีการประชุมกันเพื่อเลือกหาราชทินนามเพื่อขอพระราชทาน มีพระเถรรูปหนึ่งที่เป็นกรรมการร่วมอยู่ด้วยได้ถวายนามความเห็นคัดค้านต่อเสด็จพระอุปัชฌาย์ของท่าน ซึ่งเป็นองค์ประธานในที่ประชุมนั้น และซ้ำทรงเป็นผู้ที่ให้คำแนะนำในที่ประชุมนั้นว่า ควรใช้ราชทินนามว่า พระศรีสัจจานุมุณี

พระเถระกรรมการรูปนั้นได้ถวายความเห็นว่ ตำแหน่งที่พระศรีสัจจญาณมุณีขึ้น ควรแก่ผู้ที่เป็นโหรเท่านั้น ถ้าจะให้มหาสนธิ์เป็นเห็นจะไม่เหมาะ แต่เสด็จกลับทรงนับสั่งว่ "มหาสนธิ์ของฉันทก็เป็โหรเหมือนกัน" เรื่องจึงเป็นยุติกันแค่นั้น ดังปรากฏในสำเนาตามที่จารึกอยู่ในสัญญาบัตรตราตั้งดังนี้...

ให้มหาสนธิ์ 7 ประโยค วัดสุทัศน์เทพวราราม เป็พระราชคณะมีนามว่ พระศรีสัจจญาณมุณี
ขอพระคุณจงรับธุระพระพุทศาสนา เป็ภาระสั่งสอนช่วยระงับอธิกรณ์และอนุเคราะห์พระภิกษุ
สามเณร ในพระอารามโดยสมควร จงเจริญสุขสวัสดิ์ในพระพุทศาสนาเทอญ

ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม พุทธศักราช 2481 เป็ปีที่ 5 ในรัชกาลปัจจุบัน

ในพระปรมาภิไธย สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480)

อาทิตย์ ทิพอภา

พลเอก เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2483 ท่านได้ย้ายจากคณะ 13 มาขึ้นครองคณะ 11 ดำรงตำแหน่ง
พระราชาคณะที่พระศรีสังฆญาณมุนีสืบเรื่อยมาเป็นเวลา 13 ปี

วันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2493 ท่านจึงได้เลื่อนจากตำแหน่งพระราชาคณะสามัญ ขึ้นเป็นพระราช
คณะเสมอชั้นราช มีราชทินนามตามสำเนาที่จารึกในสัญญาบัตร ดังนี้

ให้พระศรีสังฆญาณมุนี เป็นพระมงคลราชมุนี สุทนต์พรตนิเวฐเจษฎาทร ยติคณิสรวรสังฆา
รามคามวาสี พระราชาคณะเสมอตำแหน่งราช สถิต ณ วัดสุทัศน์เทพวรารามราชวรมหาวิหาร พระ
อารามหลวงมีฐานานุกิตติควรตั้งฐานนุกรมได้ 4 รูป คือ พระครูปลัด 1 พระครูสังฆรักษ์ 1 พระครู
สมุห์ 1 พระครูใบฎีกา 1 ขอพระคุณจงรับธุระพระพุทธานุสาเป็นภาระสั่งสอน ช่วยระงับอธิกรณ์
และอนุเคราะห์พระภิกษุสามเณรในพระอารามโดยสมควร จงเจริญสุขสวัสดิ์ในพระพุทธานุสาเทอญ

ตั้งแต่วันที่ 4 ธันวาคม พุทธศักราช 2493 เป็นปีที่ 5 ในรัชกาลปัจจุบัน

ในพระปรมาภิไธยพระปรมาภิไธยพรมหาภูมิพลอดุลยเดช

รังสิต กรมพระชัยนาทนเรนทร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ท่านได้ครองอยู่ในตำแหน่งนี้ต่อมาจนถึงวันมรณภาพ มูลเหตุที่จะเกิดพยาธิเบียดเบียนท่านจนถึงแก่การมรณภาพนั้น ก็เห็นจะเป็นเพราะว่าท่านเป็นผู้ที่ตรากตรำมาก เบื้องต้นก็ตรากตรำในการศึกษาเล่าเรียนและการงานจนแทบจะไม่มีเวลาพักผ่อนกล่าวคือ นับแต่ท่านเริ่มสอนได้เปรียญธรรมท่านก็อุทิศเวลาของท่านสอนหนังสือให้แก่พระภิกษุสามเณร สอนกันอย่างเอาจริงเอาจังที่เดียว พอว่างจากการสอน ท่านก็หันมาจับมาจับการเรียนของท่านต่อไปอีก วันหนึ่งจะหาเวลาพักผ่อนได้น้อยเต็มที เหตุนี้เองจึงทำให้สังขารของท่านบอบช้ำมาก และต่อมาภายหลังเมื่อว่างในด้านศึกษาแล้ว ท่านกลับมาเพิ่มภารกิจในหน้าที่ของพระมหาเถรอาจารย์อีก ได้รับนิมนต์ให้ไปประกอบพิธีกรรมต่างๆ เสมอเป็นเนืองนิตย์ เช่น ประกอบพิธีการหล่อพระพุทธรูป ซึ่งเป็นพิธีที่ใหญ่ต้องใช้เวลามาก เริ่มแต่การจารึกพระยันต์ 108 ลงในแผ่นโลหะ ซึ่งกว่าจะแล้วเสร็จก็เป็นการทรมานสังขารมิใช่น้อย มิใช่จะทำกันเป็นบางครั้งบางคราวหรือนานทีปีหน ท่านปฏิบัติในธุรกิจเช่นนี้แทบว่าจะเป็นประจำทีเดียว แม้บางครั้งบังเกิดอาการอาพาธขึ้น ท่านก็พยายามแข็งขึ้นกลืนกล้ำกระทำพิธีดังกล่าวจนแล้วเสร็จไม่ยอมรามือ

เมื่อเสร็จจากการลงแผ่นโลหะแล้ว จากนั้นก็ต้องนั่งปรกเข้าพิธีสวดพุทธาภิเษก นั่งปรกไปจนกว่าจะได้ฤกษ์เททอง การประกอบพิธีเช่นนี้แต่ละครั้งทำให้สุขภาพของท่านค่อยๆ เสื่อมทรุดลงทุกที เมื่อมีเวลาว่างพอที่จะได้พักผ่อนจำวัด ก็แทนที่จะได้รับการพักผ่อนอย่างสาสมเต็มที่ กลับต้องมานั่งรับแขกที่กุฏิอีกตลอดทั้งกลางวันกลางคืน เพราะเหตุว่ามีผู้คนพากันไปมาหาสู่ท่านเสมอมิได้ขาด และเมื่อผู้ใดได้ไปสู่ถึงสำนักของท่านแล้ว ท่านจะต้องให้การต้อนรับเป็นอย่างดีโดยทั่วถึงกันทุกคน

จากวันที่ท่านได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์ จากพระศรีสังฆญาณมุนีเป็นพระมงคลราชมุนี สุขภาพของท่านก็เริ่มเสื่อมโทรมลงทุกที อาการอาพาธเริ่มปรากฏตัวขึ้นทีละน้อยๆ แต่ท่านเป็นผู้ที่กำลังใจเข้มแข็งอย่างเลิศ ไม่หวาดหวั่นพรันพริ้งต่อมรณภัยที่กำลังคืบคลานเข้ามาเลย แม้จนกระทั่ง

เมื่อได้ทราบอาการของโรคจากผลการตรวจของนายแพทย์แล้วว่า ท่านกำลังอาพาธด้วยโรควิธโรค เหล่าศิษยานุศิษย์แทบทุกคน ตลอดจนบรรดาผู้ที่ถวายเป็นความเคารพนับถือในตัวท่านพยายามช่วยกัน อ่อนน้อมจะจัดหานายแพทย์มาถวายการรักษาพยาบาล แต่ท่านก็ยังคงยืนกรานเฉยเมยทำประดุจ เป็นทองไม่รู้ร้อน เคยปฏิบัติกิจของท่านอย่างไร ท่านก็ปฏิบัติอยู่เช่นนั้นไม่เปลี่ยนแปลง หยูกยาที่มีผู้ จัดหาไปถวายให้ฉัน บางครั้งก็ฉัน บางครั้งก็ไม่ฉัน อันนี้เองเป็นเหตุที่ทำให้อาการอาพาธทวีขึ้นโดย รวดเร็ว จนในท้ายที่สุดเมื่ออาการอาพาธอย่างเข้าขีดที่สุดแล้วท่านจึงยอมให้ถวายการรักษาพยาบาล ระยะเวลาที่ท่านได้ย้ายจากกุฏิใหญ่ลงมาอยู่กุฏิห้วมุมข้างด้านซ้าย แต่อาการอาพาธของท่านทรุดหนัก เพียงบลงเสียแล้ว จนที่สุดนายแพทย์จะเยียวยาไหว ในวันคืนวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2495 ตรงกับวัน พุธ แรม 5 ค่ำ เดือนยี่ ยังเป็นปีเถาะตรีศก จุลศักราช 1313 เวลา 21.20 น. ท่านก็ได้ถึงแก่มรณภาพ ลงด้วยอาการอันสงบ ท่ามกลางความวิปโยคอย่างใหญ่หลวง ของเหล่าศิษยานุศิษย์ทั้งปวง

จริยวัตร

พระคุณเจ้าพระมงคลราชมุนี ท่านเป็นผู้ที่เพียบพร้อมด้วยจริยวัตรและปฏิบัติ อันควรแก่การยกย่อง เคารพนับถือหลายประการ ในด้านธรรมาจริยใจคอ ท่านเป็นผู้ที่มีใจคอหนักแน่นเยือกเย็นสุขุม และ อ่อนโยน

เรื่องความโกรธของท่าน แทบจะกล่าวได้ว่าไม่เคยมีใครเห็นท่านแสดงอาการโกรธเลย ถึงแม้หากว่า ท่านจะเผชิญเกิดความโกรธขึ้น แต่ท่านก็พยายามเก็บสกดเอาไว้ ไม่แสดงออกมานอกหน้าด้วยกาย หรือวาจา เป็นผู้ที่มีใจกว้างขวาง ให้ความช่วยเหลือเผื่อแผ่แก่คนทั่วไป โดยไม่คำนึงถึงชั้นวรรณะ

ดังจะเห็นได้จากบุคคลที่มาติดต่อกับท่าน ท่านให้การปฏิสันถารต้อนรับโดยทั่วถึงกันหมด ไม่เลือก เพศ ไม่เลือกวัย ไม่เลือกชั้นวรรณะไพร่หรือผู้ดี ไม่เลือกฐานะยากดีมีจน เมื่อผู้ใดมาขอความช่วยเหลือ

จากท่าน ถ้าหากท่านมีโอกาช่วยเหลือได้ เป็นต้องให้ความช่วยเหลือโดยทันที มิได้แสดงท่าทีเบี่ยง
บ่ายอืดเอื้อนแต่ประการใดเลย ในการทำกิจธุระให้ฉันนั้น ก็มีได้มุ่งถึงอามิสลาภผลหรือสินจ้างรางวัลเป็น
ที่ตั้ง คุณธรรมอันประเสริฐข้อนี้แหละที่ทำให้คนทุกชั้นเข้าใจท่านได้โดยสนิทเป็นอย่างกันเองเสมอ
มา

คุณธรรมของท่านอันควรแก่การสรรเสริญอีกสถานหนึ่งก็คือ ท่านเป็นผู้ที่มีกิริยาจาสุภาพเรียบร้อย
ต่อบุคคลทุกเพศทุกวัยโดยที่ถึงแม้ท่านจะเปรี๊ยะปราชญ์ด้วยวิทยาการต่างๆ ทรงสมณศักดิ์และเป็น
เปรียญธรรมชั้นสูงท่านก็ไม่เคยแสดงกิริยาท่าทีอันส่อไปถึงความเย่อหยิ่งไว้ตัวเลย ท่านไม่เคยกล่าว
วาจาให้ร้ายหรือส่อเสียดยุ้งผู้หนึ่งผู้ใดเลย ทั้งเป็นปราชจากเล่ห์เหลี่ยมชั้นเชิงในการคิดทำลายผู้อื่น
กระทำตนเป็นบุคคลที่เสมอต้นเสมอปลาย เดิมเคยเป็นอย่างไรก็คงดำรงความเป็นไปเช่นนั้นอยู่ไม่
เปลี่ยนแปลงไม่เคยมีเรื่องราวแตกร้าวกับผู้ใด เคยรักใคร่สนิทสนมกับผู้ใด ก็คงสนิทสนมกับผู้นั้น
ตลอดมา ดังนั้นท่านจึงเป็นบุคคลที่ได้รับความเคารพนับถือจากคนทั่วไปที่ได้เคยคบหาสมาคมกับ
ท่าน

นอกจากนั้นท่านยังเป็นผู้ที่มีความอุตสาหะมานะอดทนขยันหมั่นเพียร หนักเอาเบาสู้ในกิจการทุก
อย่าง แม้จะยากลำบากอย่างไรไม่ท้อถอยเมื่อมีความตั้งใจว่าจะทำอะไรแล้วท่านเป็นต้องทำจนแล้ว
เสร็จ มิใช่คนชนิดจับจดเพราะผล ความดีของท่านในข้อนี้เองที่ทำให้เสด็จพระอุปัชฌาย์ของท่านทรง
ประสาธศิลปวิทยาการอันล้ำค่าให้ คือ ทรงพระทานพระตำรับและพิธีกรรม สำหรับสร้างพระพุทธรูป
และพระกริ่ง ตลอดจนกระทั่งพระตำรับที่ใช้สำหรับลงเครื่องรางของขลังต่างๆ อันสืบเนื่องมาตั้งแต่
ครั้งสมเด็จพระพนรัตน์ วัดป่าแก้วสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ซึ่งเมื่อสิ้นสมัยเสด็จพระอุปัชฌาย์
ของท่านแล้วท่านก็สืบเนื่องพิธีกรรมต่างๆ เหล่านี้กระทำต่อมามีได้ขาด ความศักดิ์สิทธิ์สมัยเมื่อครั้ง
เสด็จอุปัชฌาย์เป็นผู้ทรงกระทำบังเกิดขึ้นฉันใด ตกมาเมื่อท่านเป็นผู้กระทำสืบต่อแทน ก็ยังดำรง
ความสามารถไว้ฉันนั้น

**เจ้าคุณศรี(สนธิ์) ฉายรูปกับ หลวงพ่อศรีมงคลนิมิตร(พระประธานวัดศรีจอมทอง)
ณ หน้าอุโบสถ วัดสุทัศนเทพวราราม**

อันความมานะอดทนอย่างดีเลิศของท่านนั้น ดังจะเห็นได้จากเมื่อคราวหล่อพระรูป "หลวงพ่อศรีมงคลนิมิตร" คราวหนึ่ง และเมื่อคราวหล่อ หลวงพ่อทองทิพย์ อีกคราวหนึ่งแท้ที่จริงในการประกอบพิธีทั้งสองคราวนี้ท่านอาพาธหนักอยู่แล้ว โดยเฉพาะในคราวหลังเมื่อหล่อหลวงพ่อ "ทองทิพย์" นั้นอาการอาพาธของท่านหนักลงจนถึงขีดสุดแล้ว แม้แต่จะลุกนั่งไม่ไหว แต่ท่านก็ยังพยายามอุทิศสัจจะประกอบพิธีจนสำเร็จ ซึ่งนั่นถ้าหาเป็นผู้อื่นแล้วทำที่จะต้องเลิกล้มเป็นแน่

ท่านเป็นบุคคลที่หาได้ยากทั้งในด้านบุพพการี และในด้านกตัญญูกตเวทีในด้านบุพพการี ท่านได้สร้างสมความดีให้ไว้แก่บรรดาญาติมิตร และศิษยานุศิษย์เป็นอันมาก เช่น การวางรากฐานการศึกษาพระปริยัติธรรมในวัดสุทัศน์ฯ นั้น ท่านได้พยายามอย่างเต็มความสามารถ เริ่มแต่สมัยเมื่อท่านได้เป็น

รูปหล่อ พระมงคลราชมุนี (สนธิ์ ยติธโร) ณ วัดศรีจอมทอง (ตีนโนน)

เปรียบที่ท่านได้เสียสละเวลาของท่าน สอนหนังสือให้พระภิกษุสามเณรในวัดอย่างที่สุด เกือบจะกล่าวได้ว่าไม่มีอาจารย์องค์ใดเสมอเหมือน ยิ่งใกล้เวลาสอบไล่ท่านยิ่งพยายามซ่อนประโยคโดยไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อยเลย ตอนเช้าสอนที่กุฏิ เพลแล้วสอบบาลีไวยากรณ์ที่โรงเรียน กลางคืนสอนพระธรรมบทและซ่อนประโยคอีก ตั้งแต่หัวค่ำจนถึง 24.00 น. หรือ 01.00 น. ปฏิบัติเช่นนี้เสมอมา

ใช้แต่เท่านั้น พอเพลมาจากการสอน ท่านยังปลีกเวลามาดูบทเรียนของท่านอีก หาเวลาพักผ่อนมีค่อยได้สำหรับมวมิตรสหายและบรรดาสาธุศิษย์ ท่านก็ได้สร้างบุญคุณไว้มาก ใครมีทุกข์ร้อนหรือกิจธุระมาขอให้ท่านช่วย ท่านเป็นต้องช่วยเหลือให้ มิได้คิดเห็นแก่ความเหนื่อยยากลำบาก

แม้จนกระทั่งเมื่ออาการอาพาธหนักลงแล้ว มีผู้ไปขอร้องให้ท่านช่วยประกอบพิธีกรรมปลุกเสก หรือรดน้ำพระพุทธรูป ท่านก็ยังอุตส่าห์กระทำให้ โดยปราศจากความรังเกียจ คุณงามความดีของท่านดังกล่าวมานี้ คงจะเป็นตราตีประทับตรึงดวงใจบุคคลทุกคนที่เคยได้รับความอุปการะจากท่าน อันจะลืมเลือนเสียมิได้เลย

ส่วนในด้านกตัญญูทเวทีนั้น ก็นับได้ว่าท่านได้ถึงพร้อมแล้วอย่างสมบูรณ์ เช่น เมื่อปี พ.ศ. 2491 หลวงตาบุญผู้ซึ่งเป็นบุพพการีอันสำคัญหนึ่งของท่าน อาพาธลงที่คณะ 13 ท่านได้ทำหน้าที่เป็นศิลาบุญฐานัก ด้วยตนเองจัดหาแพทย์มาเยียวรักษาจจนเต็มความสามารถ トラาจนหลวงตาบุญได้ถึงแก่กรรมภาพ เพราะทานต่อความชราไม่ไหว ท่านก็ได้เป็นเจ้าภาพจัดการฌาปนกิจศพให้ ซึ่งหลวงตาบุญองค์นี้เอง เมื่อครั้งที่ท่าน (เจ้าคุณ) ยังเป็นสามเณรกำลังคร่ำเคร่งอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน และได้มาอยู่ในความดูแลของหลวงตาบุญ หลวงตาบุญเป็นผู้ที่มีนิสัยชอบบ่นและจู้จี้ ท่าน (เจ้าคุณ) ได้รับการถูกเ็ดและถูกบ่นจากหลวงตาบุญ จนแทบไม่เว้นแต่ละวัน หากท่านเป็นผู้ที่มีนิสัยอดทนมิเคยปริปากพูดถึงการขี้นของหลวงตาบุญให้ใครฟังเลย

การบ่นอย่างพรวดพราดของหลวงตาบุญคงดำเนินอยู่เรื่อยมา จนกระทั่งท่านสุดท้ายจะทนทานไหว เลยตัดสินใจคิดจะทำลายตนเองเสียเพื่อให้พ้นจากการต้องฟังการบ่นจู้จี้โดยไร้สาระของหลวงตาบุญ แต่เมื่อเป็นกุศลที่ท่านจำเริญยังยืนต่อไปในพระบวรพุทธศาสนาจึงได้บังเกิดเหตุการณ์มาขัดขึ้นเสียก่อนที่จะมีอันเป็นไป

อันความอดัดคับใจอย่างแสนสาหัสที่ท่านเคยได้รับจากหลวงตาบุญนั้น แทนที่ท่านจะจดจำคุมแค้นไว้ก็หาไม่ ท่านกลับมุ่งแสดงกตัญญูทเวทีตาธรรมต่อ อันเป็นสิ่งที่ควรแก่การสรรเสริญยิ่ง จริยาวัตรต่างๆ ของท่านตามที่ยกขึ้นมากล่าวอ้างนี้เป็นเพียงส่วนย่อยๆ เท่านั้น แท้ที่จริงท่านเป็นผู้ที่เพียบพร้อมด้วยคุณธรรมสูงทุกประการ

ผลงานที่ท่านได้บำเพ็ญเกี่ยวกับในทางพระศาสนา

1. พ.ศ. 2467 เป็นครูสอนบาลีไวยากรณ์เป็นกรรมการสอบนักธรรมและบาลี ประจำสำนักวัดสุทัศน์
2. พ.ศ. 2471 เป็นกรรมการตรวจสอบประโยคนักธรรมของสนามหลวง

3. พ.ศ. 2474 เป็นครูสอน ป.ธ. 3 ประจำสำนักวัดสุทัศน์
4. พ.ศ. 2475 เป็นกรรมการตรวจบาลีของสนามหลวง
5. พ.ศ. 2476 เป็นครูสอน ป.ธ. 4 ประจำสำนักวัดสุทัศน์ และเป็นกรรมการมหาจุฬาลงกรณวิทยาลัย กองตรวจแปลพระไตรปิฎก
6. พ.ศ. 2483 เป็นกรรมการแปลพระไตรปิฎก ฝ่ายพระสูตร ของกรรมการศาสนา แผนกศาสนศึกษา ในพระบรมราชูปถัมภ์
7. พ.ศ. 2485 เป็นครูสอน ป.ธ. 6 ประจำสำนักสุทัศน์
8. พ.ศ. 2486 เป็นผู้อำนวยการศึกษาปริยัติธรรมในสำนักวัดสุทัศน์และเป็นวินัยธรชั้นอุทธรณ์

นอกจากนี้ท่านยังได้บำเพ็ญงานในด้านพระพุทธศาสนาเกี่ยวกับกรณีพิเศษอีก คือ

ทุกคราวที่ทหารหาญของประเทศไทยต้องออกไปสู่สมรภูมิ ท่านได้ประกอบพิธีสร้างพระเครื่องรางขึ้น แจกจ่ายแก่บรรดาเหล่าทหารเพื่อเป็นเครื่องบำรุงขวัญ เริ่มแต่กรณีพิพาทอินโดจีนจนกระทั่งสงครามเกาหลี ท่านได้ประกอบพิธีสร้างท่านกำลังอาพาธหนักอยู่ท่านก็ได้พยายามประกอบพิธีสร้างพระเครื่องดังกล่าวนี้ขึ้นจนเป็นผลสำเร็จ และได้ทำการแจกจ่ายให้แก่เหล่าทหารทั้งทัพบกและทัพเรือโดยทั่วถึงกันหมด

อนึ่ง เมื่อปี พ.ศ. 2490 ท่านได้เริ่มลงมือสร้างพระอุโบสถวัดศรีจอมทอง (วัดตีนโนน) ตำบลห้วยป่าหวาย กิ่งอำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี อันเป็นชาติภูมิของท่านได้กระทำพิธีวางศิลาฤกษ์เมื่อวันศุกร์ขึ้น 13 ค่ำ เดือน 6 ปีกุน นพศก จุลศักราช 1309 ตรงกับวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2490 ซึ่งปัจจุบันนี้กำลังทำการก่อสร้างอยู่ แต่ยังมีได้ทันแล้วเสร็จ ท่านก็ถึงแก่กาลมรณภาพเสียก่อน เป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่ท่านมิได้ทันมีโอกาสชมผลสำเร็จของงาน ที่ท่านพยายามทุ่มเททั้งกำลังกาย กำลังใจและกำลังทรัพย์ลงไปโดยเต็มกำลังความสามารถของท่าน

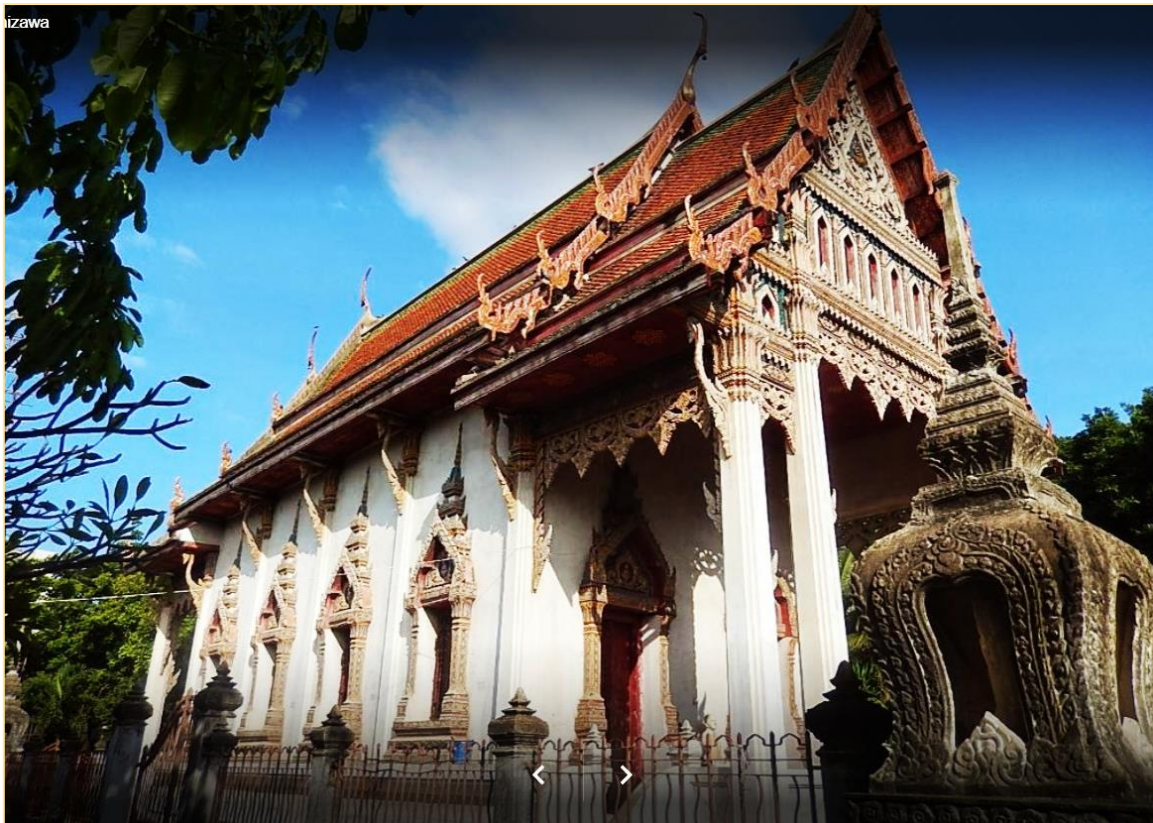
หลวงพ่отองทิพย์ ณ วัดศรีจอมทอง

พร้อมกับการสร้างพระอุโบสถท่านก็ได้จัดการสร้างพระประธานประจำพระอุโบสถวัดนั้นขึ้น เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2494 เป็นพระพุทธรูปหล่อขนาดใหญ่ ถวายพระนามพระประธานองค์ที่หล่อนั้นว่า "พระศรีมงคลนิมิตร" อนึ่ง ในการหล่อพระประธานคราวนั้น เมื่อเสร็จแล้วปรากฏว่ายังมีเศษทองเหลืออยู่เป็นจำนวนมาก ท่านจึงได้จัดการหล่อพระพุทธรูปขึ้นอีกองค์หนึ่งขนาดย่อมกว่าองค์ก่อน ได้กระทำพิธีหล่อเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2495 ก่อนท่านมรณภาพเพียง 15 วัน ถวายพระนามพระพุทธรูปองค์ที่หล่อคราวหลังนี้ว่า "หลวงพ่отองทิพย์" ขณะนี้พระพุทธรูปที่หล่อทั้งสององค์นี้ ได้นำไปประดิษฐานไว้ ณ วัดศรีจอมทองเรียบร้อยแล้ว สมดังที่ท่านได้ตั้งความปรารถนาไว้ทุกประการฯ

ท้ายที่สุด เมื่ออาการอาพาธกำเริบทรุดหนัก จนสุดที่คณะแพทย์จะเยียวยา ค่ำวันที่ 16 ม.ค.2495 เวลา 21.20 น. ท่านมรณภาพด้วยอาการอันสงบ ท่ามกลางความเศร้าสลดของบรรดาศิษยานุศิษย์ สิริรวมอายุได้ ๔๙ ปี เข้าพรรษา ๒๙

พระศรีมงคลนิมิตร และ หลวงพ่อทองทิพย์ ณ วัดศรีจอมทอง

พระอุโบสถวัดศรีจอมทอง (วัดตีนโนน)

เหรียญพระพุทธรชินราช ห้าเหลี่ยม หลัง มค๑ เจ้าคุณศรีสนธิ์

ประวัติและความเป็นมา เหรียญพระพุทธรชินราช มค๑ เจ้าคุณศรีสนธิ์ จัดสร้างเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๔ เพื่อสมนาคุณแก่ญาติโยมผู้บริจาคปัจจัยสร้างพระอุโบสถวัดศรีจอมทอง ตำบลห้วยป่าหวาย กิ่งอำเภอพระพุทธบาท จ.สระบุรี วัดนี้เป็นวัดบ้านเกิดของท่านเจ้าคุณศรีสนธิ์

เหรียญพระพุทธรชินราช มค๑ เจ้าคุณศรีสนธิ์ เป็นการสร้างโดยกรรมวิธีเททองหล่อแบบโบราณ ด้านหน้าเป็นรูปจำลององค์พระพุทธรชินราช ด้านหลังมีทั้งแบบตอกโค้ด " มค.๑ " และแบบไม่ตอกโค้ด ซึ่งตัว " มค. " หมายถึงสมณศักดิ์ของท่านในขณะนั้นคือ " พระมงคลราชมุนี " ส่วนเลข "๑" ไทย หมายถึง สมณศักดิ์นี้ได้มีการแต่งตั้งเป็นครั้งแรกในสมัยรัตนโกสินทร์

เนื้อเหรียญเป็นแบบโลหะทองผสม กระแสวรรณะออกเหลืองอมเขียว แต่ก็มีบางองค์เป็นเหลืองอมแดง ผิวกลับ ด้านหลังจะมีรอยตะไบแต่งไม่มากนักน้อยทุกองค์

พระเกจิอาจารย์ที่มาร่วมปลุกเสกในครั้งนั้น ก็ล้วนแต่เก่งๆมีชื่อเสียงโด่งดัง อันได้แก่

หลวงพ่ोजาด วัดบางกระบือ

หลวงพ่ोजง วัดหน้าต่างนอก

หลวงพ่ोजี วัดสัตหีบ

หลวงพ่ोज่าง วัดบางพัง

หลวงพ่ोज้ำม วัดตาก้อง

หลวงพ่ोजู๋ วัดท่ากระบือ ฯลฯ

อาจารย์ นิรันดร์ แดงวิจิตร ได้เขียนไว้ในหนังสือ “สนามพระ ฉบับพิเศษ ๒” ตีพิมพ์ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๓๒ - ๒๕๓๓ จึงขออนุญาตนำมาเผยแพร่ เพื่อเป็นประโยชน์แก่นักสะสมที่สนใจทุกท่าน โดยท่านอาจารย์ได้เขียนไว้ดังนี้

ท่านเจ้าคุณศรี(สนธิ์) ได้นำพระทั้ง ๒ พิมพ์นี้ ขึ้นไปที่พระอุโบสถ วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ จ.พิษณุโลก เพื่อทำพิธีปลุกเสกต่อหน้าพระพักตร์องค์หลวงพ่พระพุทธรชินราช และถวายแด่องค์หลวงพ่พระพุทธรชินราช เสมือนให้ท่านได้ร่วมปลุกเสกด้วย หลังจากเสร็จพิธีได้ขอประทานกลับมา เพื่อสมนาคุณ แก่ญาติโยมผู้บริจาคปัจจัยสร้างพระอุโบสถที่ยังค้างอยู่

ในเรื่องของพุทธรคุณ ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งเมตตามหานิยม โชคลาภ แคล้วคลาด และคงกระพันมหาอุด

เหรียญพระพุทธรชินราช ห้าเหลี่ยม หลัง มค๑ เจ้าคุณศรีสนธิ์

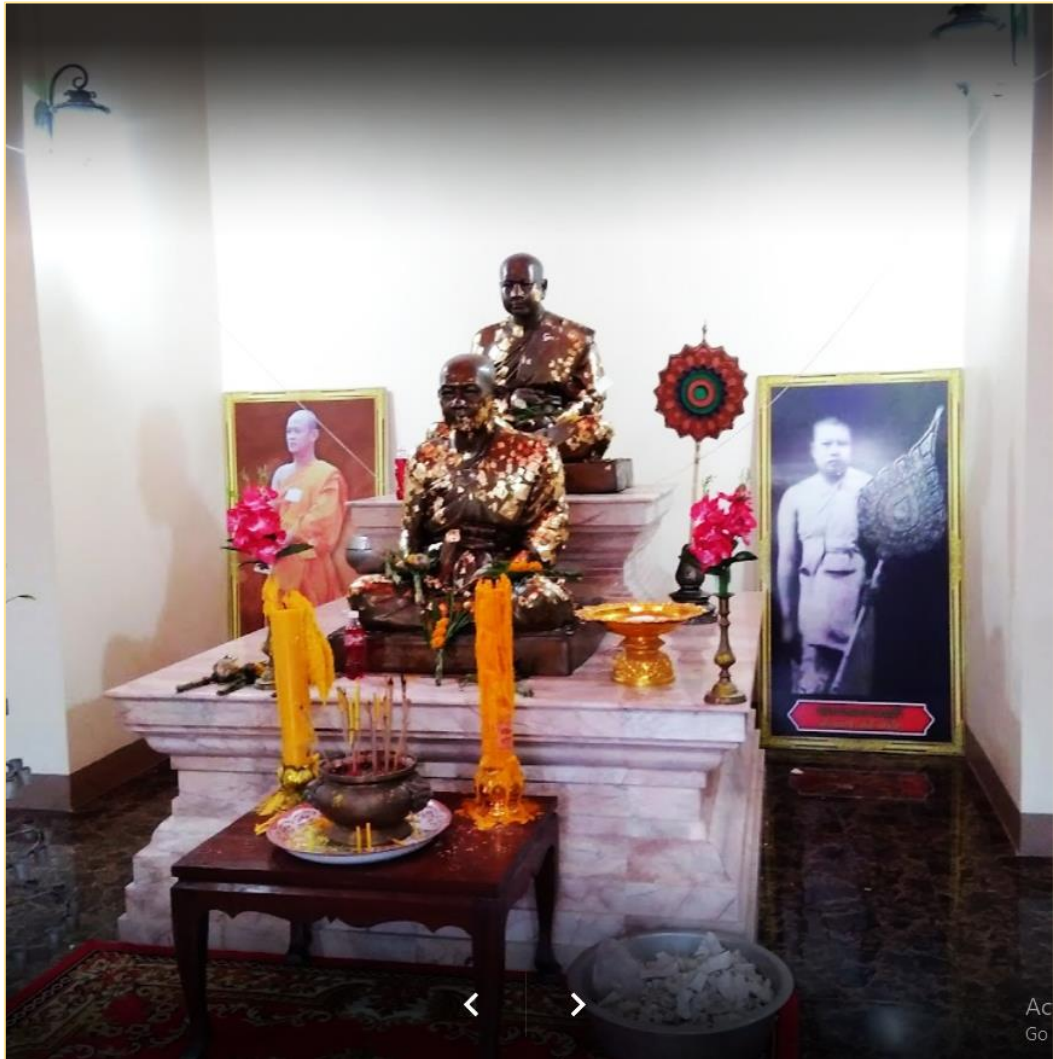
<http://www.amuletheritage.com/p-8.html>

รูปหล่อ พระครูเกษมวันทนกิจ (ประสิทธิ์ คงเจริญ) และ พระมงคลราชมุนี (สนธิ์ ยติธโร)

ณ วัดศรีจอมทอง

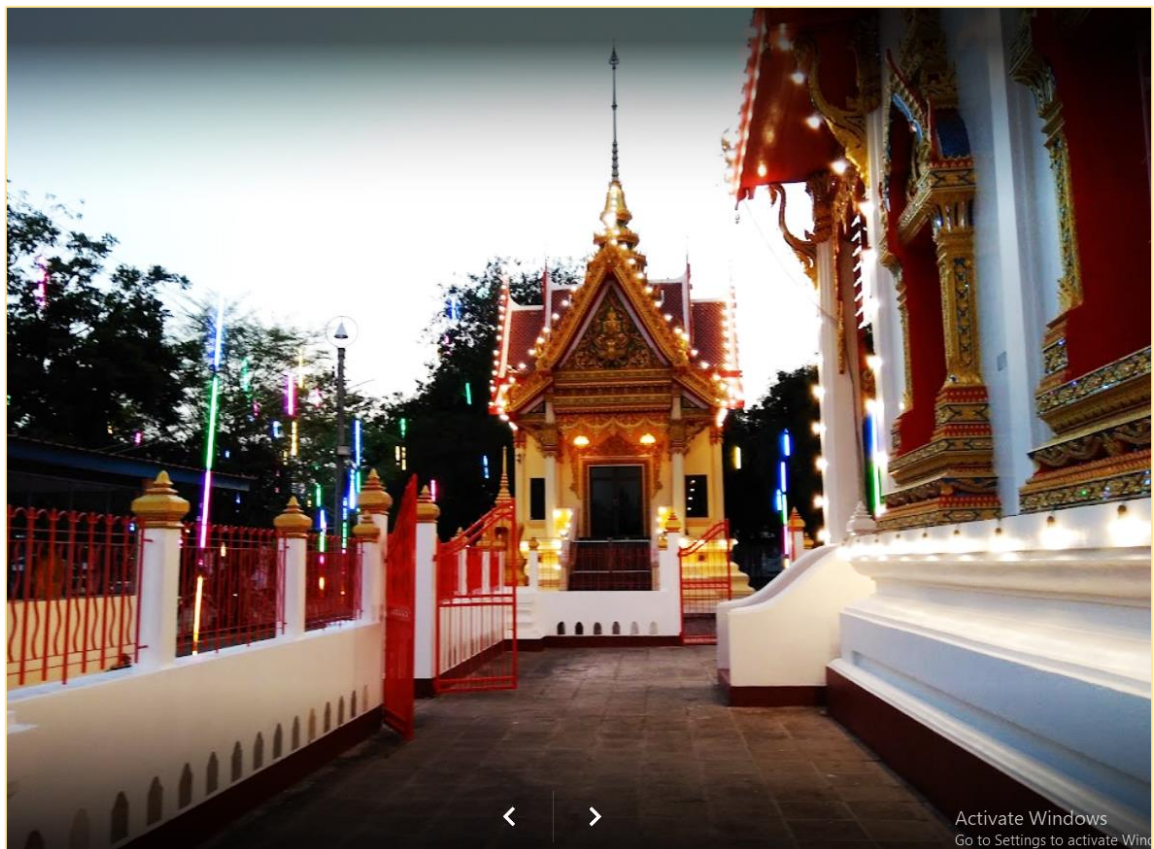
วัดศรีจอมทอง (วัดตีนโนน) ตั้งอยู่หมู่ที่ 11 ตำบลห้วยป่าหวาย อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ไม่มีหลักฐานวัดนี้สร้างเมื่อใด แต่จากคำบอกเล่าของชาวบ้านสร้างเมื่อประมาณ ปี พ.ศ.2420 มี พระครูศรีมงคล เป็นเจ้าอาวาสวัดองค์แรก ผู้มีจิตศรัทธาบริจาคที่ดินให้วัดชื่อ นายจอมและนายทอง และเมื่อวันที่ 2 เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2490 พระมงคลราชมุนี (สนธิ์ ยติธโร) วัดสุทัศน์เทพวราราม ท่านได้ดำเนินการจัดสร้างพระอุโบสถและตั้งชื่อวัดใหม่เป็นวัดศรีจอมทอง ตามเจ้าอาวาสองค์แรกและผู้บริจาคที่ดินโดยนำชื่อทั้งสามท่านมารวมกัน พร้อมสร้างพระประธาน(พระศรีมงคลนิมิตร) และนำชนวนที่เหลือจากการสร้างพระประธาน มาสร้างพระทองทิพย์ ทั้งสององค์ประดิษฐานอยู่ที่อุโบสถวัดศรีจอมทอง เมื่อวันที่ 17 เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2494

รูปหล่อ พระมงคลราชมุนี (สนธิ์ ยติธโร)

ณ วัดศรีจอมทอง

ภาพปูชนียวัตถุและสิ่งก่อสร้างที่งดงาม
ภายในวัดศรีจอมทอง (วัดตีนโนน)

ที่มา : Sangkhatikan, <https://sangkhatikan.com/> , ท่านเจ้าคุณศรี (สนธิ์)

วัดสุทัศน์เทพวราราม.

Dharma-gateway, www.dharma-gateway.com/ , พระมงคลราชมุนี สนธิ์

วัดสุทัศน์เทพวราราม.

นายอานนท์ ภาคมาลี, www.gotoknow.org/ , วัดตีนโนน (ศรีจอมทอง) ,

โพสต์ 4 มิถุนายน พ.ศ.2555.

นิตยสารพระตำพระจันทร์, <https://www.prathaprachan-mag.com/> ,

พระพุทธรชินราช 5 เหลี่ยม หลัง ม.ค.๑ พิมพ์ใหญ่ วัดสุทัศน์ฯ, โพสต์ 24

กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559.

Google, www.google.com/maps/ , ภาพ วัดศรีจอมทอง (ตีนโนน) จังหวัดสระบุรี.

amuletheritage.com